

ומתמהינן: לימא רב חסדא דאמר כבית שמאי? שהרי בית הלל סוברים שאין מוסיפים אע"ג שמחלוקתם כשנישום ההקדש בג'?

ומשנינן: לעולם בדלא נישום חולקים בית שמאי ובית הלל, ובית שמאי שסוברים שמוסיפים, והוקשה לנו למה מוסיפים, טעמייהו: משום דמחמירי חומרא בעלמא, להוסיף חומש גם על עלויו של זה, וולפי תירוץ זה תירוצא נדחתה הראיה לרב חסדא].

אי בעית אימא: לעולם מחלוקת דבית שמאי ובית הלל בדנישום, ועל מה שהוקשה לנו, שאם כך רב חסדא כבית שמאי, מתרצינן: ואיפוך דברי בית הלל ודברי בית שמאי, וכך תשנה: בית שמאי אומרים אין מוסיף, ובית הלל אומרים, מוסיף, כיון שנישום, ורב חסדא דאמר כבית הלל [וחזרה הראיה לרב חסדא].

ופרכינן על האיבעית אימא שבית שמאי מקילים מבית הלל, וסוברים שאין מוסיף: וליתניה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל המנויים במסכת עדיות.

והדרינן לשנויא קמא: אלא לעולם מחלוקת

בפרוטה ורביע, ועל כן פודים הבעלים. ולא דק התנא במשנתנו להזכיר שמוסיף פרוטה, כיון שאין עולה לשיעור דינר.

שנינו במשנה: שאין מוסיפין חומש על עלויו של זה.

אמר רב חסדא: לא שנו שאין הבעלים מוסיפים בשיעור החומש יותר מכפי מה שעולה החשבון לפי שיעור הקרן שאמרו בתחלה, אלא שלא נישום שיווי ההקדש בג' שמאים כשיעור קרן שהעלה האחר! אבל נישום הקדש בג' כמו שהעלה האחר, מוסיפין בשיעור החומש לתת כפי מה שעולה החומש משיעור הקרן שהעלה השני.

ומסייעינן: תניא נמי הכי: בית שמאי אומרים, מוסיפין אף בחומש כשיעור קרן שהעלה האחר, ובית הלל אומרים אין מוסיפין.

ומבארינן: היכי דמי האופן שנחלקו בו בית שמאי ובית הלל? אי דלא נישום בג' כהעלאת האחר, ומעצמו העלה, מאי טעמא דבית שמאי שסוברים שיתחייבו הבעלים להוסיף חומש על עלויו של זה?! אלא דנישום ההקדש בג', ועל כן אמרו בית שמאי שמוסיפים — הרי מוכח כדברי רב חסדא.

ותירץ הכסף משנה, שמכל מקום, אחרי שתירץ רבא שמדובר שהוסיפו הבעלים פרוטה, שוב מסתבר שזהו הטעם לכל הדין במשנה, שרק משום כך הבעלים חייבים להוסיף.

ועוד השיג הראב"ד, למה צריך שיוסיף הבעלים עוד פרוטה יותר מהאחר, והרי מספיק שיציע אותו מחיר כמו האחר.

ותירץ הכסף משנה, שמכל מקום, אחרי שתירץ רבא שמדובר שהוסיפו הבעלים פרוטה, שוב מסתבר שזהו הטעם לכל הדין במשנה, שרק משום כך הבעלים חייבים להוסיף.

ועוד השיג הראב"ד, למה צריך שיוסיף הבעלים עוד פרוטה יותר מהאחר, והרי מספיק שיציע אותו מחיר כמו האחר.